

Pifíkova
KLEKÁNICE

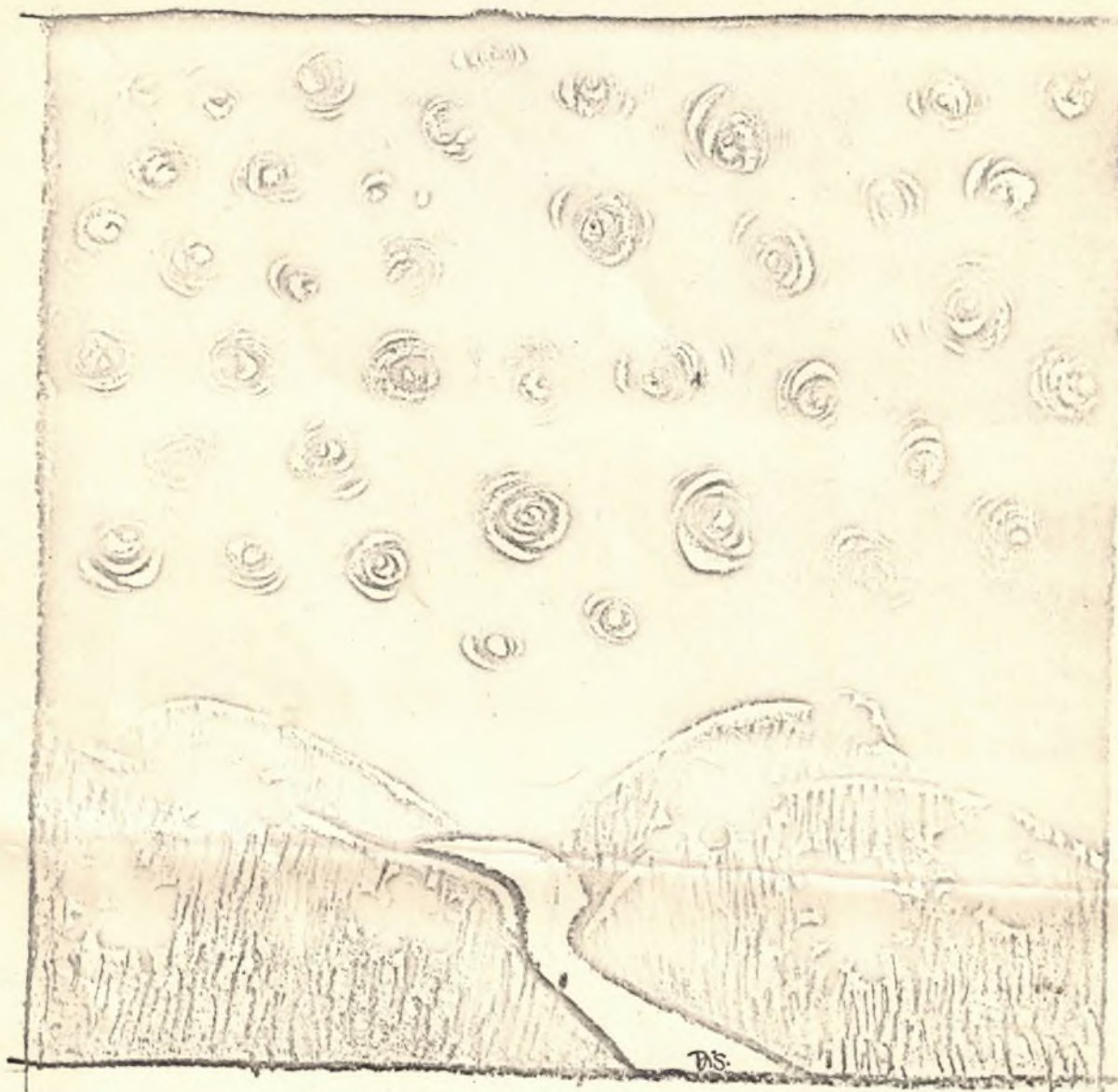
Milý Lidičky,

jsou mi dva roky. Přicházím znovu mezi lid pot trampštělý, abych svým leskem připomněla nejen svou existenci, ale také potěšila Vaše vyprahlé dušičky, letos ochuzené o Trapsavce, o řadu plátků zaniknuvších a snad trochu rozladěné nepůvodností většiny mých kolegů - letošníků.

..Omlouvám se za Pifíka. Jsa zahalen zeleným sukem od hlavního temene až po palce u nohou, neměl na vybranou, nechtěl-li zůstat stranou...

.. Děkuju Hance, Ilce, Kavčeti, Lence, Stáně, Frantovi, Houlovi, Juanovi, Karlovi, Sintovi i Pifíkovi za to, že mne stvořili a přeju Vám všem Hezkej den

Klekánice

Jen silni' vystoupi' do hor

A poslední stopa minulosti
zmizela z obzoru
včetně lhostejnosti
a s námi naňoru
stoupá jen přátelství
snaha být jiný
nežli tam dole jsou
šedivé stíny
výmyslů
závisti
nedobroty
chorobně lidské neochoty

Kdyby se dostali pod mraky
spolu s námi
jistě by potom poznali
zrno od stébla slámy
zatím však mnozí na věky
prázdnou slámu mlátí
a život zrnko po zrnku
jim lidské štěstí krátí

Život máš dvoji

Vypadáš asi hrozně /sympaticky/
Míváš pocity vězně /vopravdický/
Věčně se touláš světem
raněn rozkvetlým květem

Věčně se touláš světem fantazie
Evropou
Amerikou
Asií
Afrikou
Austrálií
i množstvím ostrůvků a souostroví
Lodí, stopem i pěšky
unikáš svojí přítomnosti

Život máš dvoji
Tajemství světa za trable stojí
Poznávat země cizí i svoji
Poznávat lidi
a jejich chléb se solí

Život máš dvoji
Vypadáš asi hrozně /sympaticky/
Míváš pocity vězně /vopravdický/
Věčně se touláš světem
raněn rozkvetlým květem
Vracíš se k budoucnosti
tělem i duchem svým

Pifík

Privátní ahoj

Vyplivnutá láska z hrdla kamarádství
Bláznivý sentiment na pět minut
a společný výbuch smíchu nakonec

Kroky jak hranatý kola dostavníků
s nákladem hlav bez čepic

Potkávací
ahoj různých sortimentů
Několikrát holka, několikrát kluk
Po kapsách pavučina
plná kytíček

Pifík

Pišu ti

Všechny polibky vtěluji do slov
Všechny naše dotyky
psané touhou
skládám do obálky
Posílám ti dopis

Lenk

Sváteční přání

Zůstaň listonošem blbosti
Přiď za mnou
s pozvánkou do obce Neurčiči
Lidem rozdej expresy
tváří rozpačitou
a občas přines telegram
se špatnou adresou
Na poště
stornuj zmatky
a rozdávej dál

Pifík

Loučení

Do mraků u vlaku
podám ti ruku
než cyniádu
písty, koleje a kola
budou hrát
Tvá ruka podaná
mne bude hrát

Pifík

Příběh potlachů, který se nekonal

Pátek

- 19.49 Přijíždí lokálka. Vystupuje šerif, Sam, Bobřík, Dáša, Stopař, Vráta a Kotel - osada pořádající ohen k 3. výročí trvání.
- 23.00 Osadníci odcházejí z hospody, Kotel po čtyřech. Šerif směřuje noční pochod hustým lesem, úvaha o účincích alkoholu. Dáša se chichotá.
- 23.21 Bobřík upustil jedinou baterku a Šerif na ni šlápl.
- 23.40 Po 19 minutách pochodu Kotel narazil na kmen habru a rozbil si bradu. Šerif se pokouší zapálit oharek svíčky, ale má mžitky před očima.
- 23.45 Kotel chce umřít a rozdává svoje věci.
- 23.49 Sam se ztratil v temném hvozdu.

BOBŘÍK

DÁŠA

- 23.52 Vráta s výkřikem "Pozor voda!" padá do louže a pokouší se plavat. Šerif ho táhne za sebou. Úvaha o smrtelných úrazech těžkých alkoholiků.
- 24.00 Bobřík tvrdí, že pochodují pořád dokola.
- 00.01 Sam se s výkřikem "Jsem upír!" znenadání ze tmy vrhá na Dášu. Dáša ječí strachy.
- 00.26 Šerif zjistil, že zabloudili.
- 00.30 Kotel leze na strom hledat perníkovou chaloupku.
- 00.32 Kotel padá.
- 01.00 Dáša odmítá dál se potácet tmou.

- 01.05 Bobřík tvrdí, že všichni chodí v kruhu. Šerifova úvaha o trampské sounáležitosti.
- 01.42 Bobřík objevil camp. Osadníci urychleně zalehnou.

SAM

Sobota

- 11.30 Dáša se probouzí. Když vidí, že ostatní ještě spí, usíná taky.
- 13.16 Šerif se vzbudil a žene osadníky ze spacáků. Posílá Stopaře na nádraží.
- 13.38 Dáša vaří houbovou polévku. Šerif si ji vařicí vylévá na holeně. Poskakuje na jedné noze a kleje.
- 14.01 Bobřík a Sam jdou pro dříví na hranici.
- 14.02 Šerif si vzpoměl, že nechal ceny ve vlaku.
- 15.03 Sam a Bobřík přinášejí náruč klestí. Šerif se rozhodne, že hranici postaví ti, co na potlach přijedou.
- 15.51 Sam si jde na chvíli do spacáku zdřímnout.
- 16.12 Vrací se Stopař s tím, že nenašel nádraží.
- 16.30 Dáša poznamenává, že tak pozdě odpoledne by měl už někdo na potlach přijet.
- 16.41 Došly cigarety.
- 16.42 Kotel a Vráta jdou do hospody pro Sparty.

VRÁTA

KOTEL

- 17.10 Dáša poznamenává, že je divný, že ještě nikdo nepřišel. Šerifova úvaha o tom, že holky na vandr nepatří.
- 18.31 Stopař jde pro smůlu na fágule.
- 19.10 Šerif poznamenává, že je divný, že ještě nikdo na potlach nepřišel.
- 19.42 Bobřík zjistil, že na zvadle je chyba v datumu. Šerif dá hlavu do dlaní, ostatní stojí mlčky kolem.
- 19.45 Vrací se Stopař s tím, že smůlu nenašel.
- 20.01 Dáša vaří houbovou polévku.
- 22.04 Vrací se Kotel a Vráta. Bez cigaret.
- 22.05 Kotel padá se skály.
- 22.07 Stopař odchází pro sanitku. Dáša brečí. Šerifova úvaha o účinku alkoholu na centrum rovnováhy.
- 22.10 Kotel leze nahoru a zpívá Askalonu.
- 23.00 Vrací se Stopař s tím, že sanitku nenašel. Kotel počítá zranění.
- 23.59 Probouzí se Sam a ptá se, jestli už potlach začal.

Kavče

Čekání

Přijdu na rande
žmoulajíc elegantní kytku
Pojídám oplatky PP
a holka nikde

Na malým nádraží
působím jako uklízečka
kdejaká civilní značka
všechno mi překáží

Pojídám oplatky PP
soucítěně pohlížím
na užmoulanou kytku
- dřív vypadala lépe

Holka zas nikde
Nervózní kapky deště
jsou taky elegantní
- věští, že přijde

Mačkám kytky
Svírám stopky
Hltám oplatky
Píšu tyhle řádky

pssst, kro-ky!
už jde... jdu taky-

Pifík

Návrat

Za oknem muškáty
a něha z rukou tvojí mámy,
pohlavek od táty
zahradka v rohu s kytičkami,
říkanky před spaním
ti ještě v hlavě znějí,
na půdě voní kmín -
kraj, který máš nejraději,
kraj plný laskomin.

Stálo vzpomínek
se zvonkem od domovních dveří
netřeba pobídek,
nohy samy nedočkávé běží,
když po letech se vracíš domů
a za ruku tě drží syn,
jsi nedočkávý vůní stromů
v tom kraji plném laskomin.

Juan

Sluneční

kytara

Barevné struny rozechvěl vítr
zazněly vůní po jaru
a slunce zimou znechucené
ladí svou zlatou kytaru

Vysoké E už trhá ledy
zvonkohrou rampouchy tají
v pramíncích horské potoky
stružky vod přivítají

A sotva druhá zazní struna
probouzí stromy jasný tón
zvonivé H je jiskrou zemi
otvírá živý lexikon

Ve větru čisté G pak letí
zavolá ptáky domů zpět
tisícem písní věčně nových
jiskřivý vzduch se bude chvět

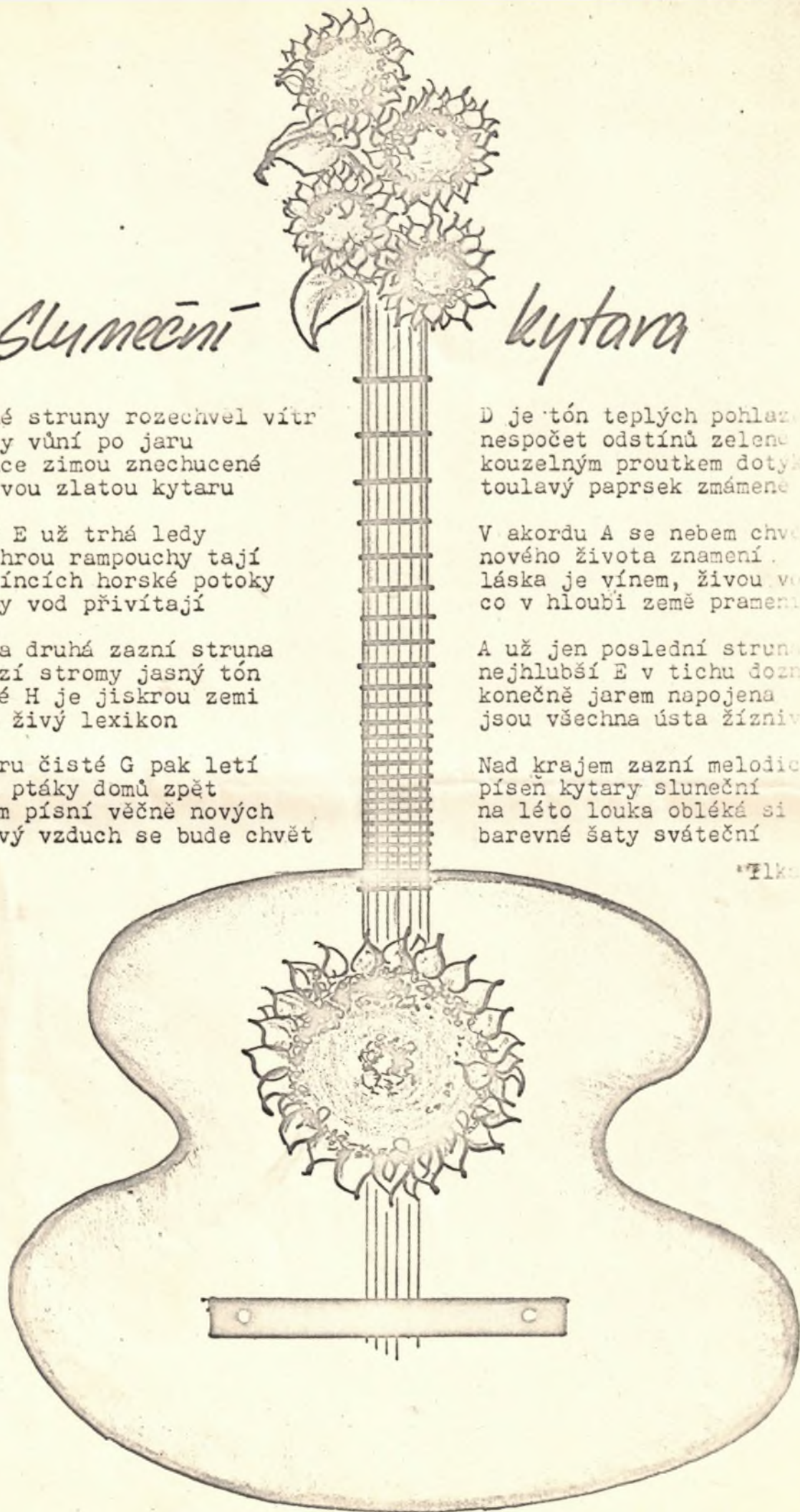
D je tón teplých pohlazení
nespočet odstínů zelene
kouzelným proutkem dotýká se
toulavý paprsek zmámeně

V akordu A se nebem chvěje
nového života znamení,
láska je vínem, živou vodou
co v hloubi země pramení

A už jen poslední struna zbývá
nejhlubší E v tichu doznívá
konečně jarem napojena
jsou všechna ústa žíznivá

Nad krajem zazní melodicky
píseň kytary sluneční
na léto louka obléká si
barevné šaty sváteční

*Flka

Vyznání

Živě

1. TŮNY A RYTMUS KYTARY A TVŮJ HORKEJ DECH
HRAJ SI TEĎ SE MNOU MILÁČKU A NIC NEVYNECH
HVĚZDY PADAJ DNESKA DO DLANÍ
A TAK VYSLYŠ MOJE VYZNÁNÍ

REFŘEN: ŽIVOT JAKO MED V ÚSTECH ROZPOUŠTĚT
ŽIVOT JAKO MED V ÚSTECH ROZPOUŠTĚT

VNÍMAT VÍČ A VÍČ A PAK JENOM ŘÍČT
TEN ZÁVRATNEJ LET, TAK JSEM POZNAL SVĚT

2. Zítřka mě hledej za mořem
Nejspíš v Africe
Jsem asi někde na pláži
U svý sklenice
Neříkej, že je to flákání
Vždyť já zde mám jisté
poslání
3. Zítřka mě čekej na oběd
Láskou nešetři
Viš mně se vždy hned zastýská
Za rok za dva tři
Pak se vracím napříč světa pól
V očích barvy dalek pepř a sůl

Jako dřív

S detskou radostí
jsme spolu chytávali
sluneční paprsky i dešťové kapky
Jak jsme se smáli plešatým
s kloboukem proti dešti
Vzpomínáš?
Jako z mých očí
proudí k tobě beze slov
sloky lásky
i svět se točí
k radosti lidí
stále za sluníčkem
a já chytám do dlaní
tvoje milý přání
tvoje bláznivý nápady
A ty?
Většinou šetříš slovy
a přeješ si to
co mi vyčteš z očí
to, co je mým snem

Pifík

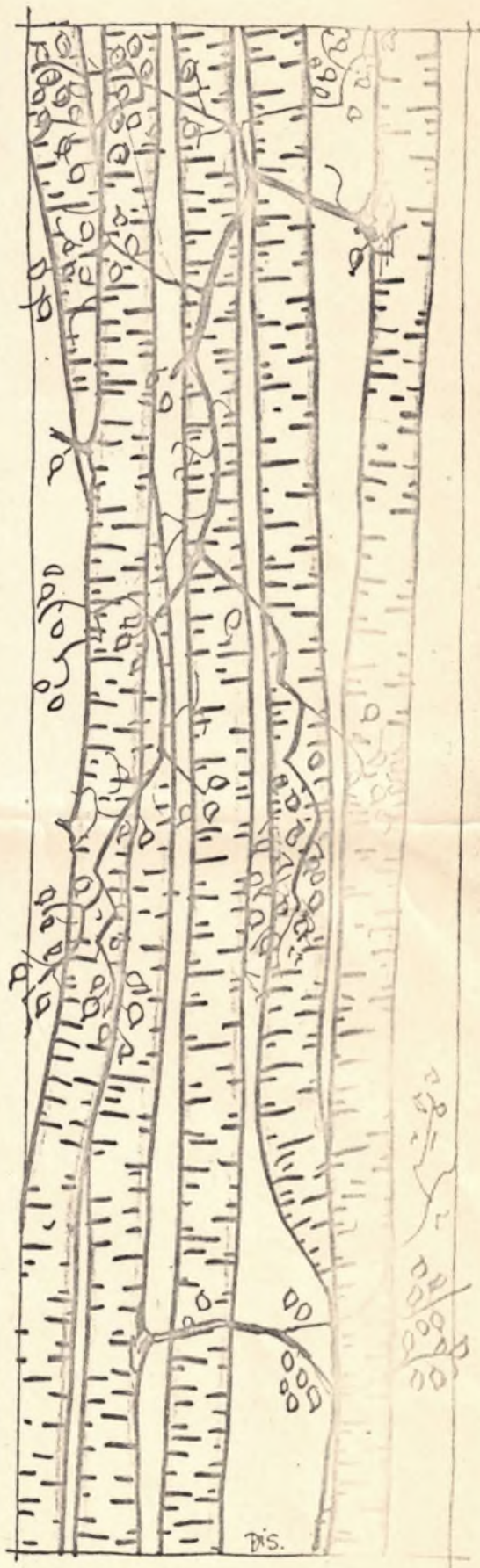
Klenotnice

Ani krysařova flétna
tě neodvede zpátky
ani zlata třpyt
a brokátové látky

Je rosa tvými perlami
a slunce večným zlatem
je verná ruka přítele
tvůj nejvzácnější totem

Vždyť nejprostší je na světě
tvá zem i déšť i tráva
má přísný zákon příroda
však nejkrásnější práva

Ilka

Nepřítel jízdy rád

Už zase čekám na autobus v hospodě
Sedím tu s tmavou kofolou
Co na tom? Za chvíli si dám druhou
a pak ještě třetí a čtvrtou
Potom pojede autobus /možná/
Seděj tu ještě dva chlapi
Jeden je nametenej, druhej střízlivej

Ten vožralej čumí, chvostá
srká, mlaská, louská
důstolu vykládá nesmysl
nesmyslný, blbý
Ten druhej na něj čumí
/asi přemejšlí vo světě/
a já píšu
a taky mi to stačí k životu

11/1k

Domů

Stáhněte plachty, námořníci
jede se domů!
je konec dovolených
je konec velkých vandrů
je konec volnosti
jede se domů!
Zarostlí, přičmoudlí
trapeři z velkoměst
jedeme,
jedeme,
koupelny čekají ...

Houla

